

1100letnica krščanstva na Slovaškem. Apostola Morave in sosednje Slovaške sta slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod. Začetki krščanske vere pa segajo v teh krajih v dobo pred njunim prihodom. Letos se obhaja v Nitri, stari slovaški škofovski prestolnici, 1100letnica prve katoliške cerkve na Slovaškem. Vršile se bodo v to svrhu v Nitri in po drugih krajih Slovaške velike prireditve, nad katerimi je vlada sama prevzela vrhovno pokroviteljstvo. Zgodovinski dogodek, ki mu bodo posvečene te slavnosti, je sledeči: Od leta 820 je vladal na Slovaškem domači knez Pribina, ki se je čutil ogroženega od moravskega kneza Mojmira. Da bi dobil pomoč kralja Ljudevita Nemškega, se je podal v Regensburg. Tamkaj se je seznanil s krščanstvom ter se tudi dal krstiti. Ko se je vrnil domov, je knez Pribina leta 833 zgradil v Nitri cerkev na čast sv. Emeranu, katero je posvetil solnograški nadškof. To je bil začetek pokristjanjenja Slovaške.

Samomorilci. Število samomorov narasča od leta do leta. Na Nemškem je bilo leta 1928 16.036 samomorov, leta 1930 nad 17.880, lansko leto pa še več. Dočim je leta 1913 na 100.000 prebivalcev na Nemškem prišlo 23,4 samomorilcev, je prišlo leta 1928 25,2, leta 1929 26,1, leta 1930 pa 27,8. V prvi vrsti se nahaja, kar se tiče števila samomorilcev, Saksonska — dežela v Nemčiji —, kjer pride na 10.000 prebivalcev 3,88 samomorilcev, potem sledijo Avstrija s 3,12, Ogrska z 2,94, Čehoslovaška z 2,49, Prusija z 2,36, Gdansk z 2,32 ter Estonska z 2,22. Kar se tiče starosti samomorilcev, jih polovica pripada dobi 30 do 59 let, 30% pa starosti 15 do 29 let. Glede na veroizpoved je v Nemčiji ta-le odnos: Protestantje so pri samomorih veliko bolj udeleženi, kakor katoličani. Na 1 milijon živečih katoličanov je leta 1920 prišlo 110 samomorov, na 1 milijon živečih protestantov 250, pri židih pa 470. Kar se dostaje vzrokov samomorov, so trojni: 1. duševne motnje, 2. bolezni, 3. gospodarske težave. Število samomorilcev radi nesrečne ljubezni pada, napreduje pa število tistih, ki si končajo življenje radi gospodarskih težav. Sedanja gospodarska kriza z rastočo bedo in brezposelnostjo tira mnogoterega v obup in smrt. Kolika je moralna krivda posameznika, je težko reči, to ve samo Bog. Res pa je ter se tudi mora poudariti, da je dosti krivde pripisovati nepravilnemu in nekrščanskemu pojmovanju življenja. Beseda o »izgubljenem življenju« je nekrščanska, ker nobeno življenje, ki je usmerjeno k večnemu cilju, ni izgubljeno. Krščanski svetovni nazor oboja samomor kot samovoljno uničenje življenja. Velik del krivde pripada človeški družbi, ki preganja krščanstvo iz javnega življenja. Kriva je tudi družina, koje vezi šo zrahljane in kjer se posameznik ne čuti več tako doma ko prejšnji čas.

Katoličani . Zedinjenih državah Severne Amerike so se večkrat upravičeno pritoževali, da so v javnem življenju proti protestantom zapostavljeni. Da bi se ta krivica, ki se je delala katoličanom, popravila, sta dve državi, namreč New-York in Illinois, sklenili zakon, ki določa, da se ob oddaji javnih in državnih služb ne sme prošnikov vprašati o njihovi verski pripadnosti. Mesta in službe se morajo oddati brez ozira na to, kateri veri kak prošnik pripada. Katoličani izvršujejo v polni meri vse svoje dolžnosti napram državi. Nadškof v Sankt Francisku monsignor Hanna je izdal pastirski list, v katerem odreja za državnega predsednika Roosevelta javne molitve. V tem listu poudarja nadškof med drugim naslednje: »Katoliška Cerkev rada spričuje svoje soglasje z mnenjem g. predsednika Roosevelta o vrednosti duhovnih činiteljev za bodočnost naše ljubljene domovine. Priznava, da so besede g. predsednika vcepile v srca državljanov nov pogum. Cerkev poziva svoje vernike, naj molijo za predsednika, da mu Vsemogočni podeli milost, ki jo potrebuje pri izvrševanju svoje težke naloge ter da bi kot orodje v božjih rokah naše ljudstvo vodil k duhovni in gmotni blaginji, ki je cilj vsake vlade.« Predsednik Roosevelt se je nadškofu s posebnim brzojavom zahvalil za pastirski list, ki ga je skrbno prebral, in tudi za javne molitve, ki jih verniki opravljajo za državnega predsednika.

Slika iz misijonskih pokrajin. V Abesiniji — v afriški državi južnovzhodno od Egipta — je cesar Haile-Selassie končal svoje potovanje po državi. Meseca februarja je bil v mestu Harar, kjer je preživel svoja mlada leta. Tukaj je obiskal apostolskega vikarja monsignorja Andreja Jarroseau, ki je bil njegov vzgojitelj. Ko je cesarjev oče, prejšnji cesar Ras Makomen umiral, je poklical škofa ter mu rekel: »Monsignor, mladost svojega sina, malega Tafarija, polagam v vaše roke. Cesar sam nisem mogel storiti za vaš misijon, bo pa on storil.« V resnici je sedanji cesar misijonom jako naklonjen. — Zadnjega januarja letošnjega leta je skupina katoliških misijonarjev šla na 3 najvišje vrhe gorovja Kenya (v vzhodni Afriki), ki je visoko 4966 m ter leži nekaj milj južno od ekvatorja. Na najvišjem vrhu, ki je obdan od ledenikov, so razobesili papško zastavo ter postavili kot trajen spomin na letošnjo 1900letnico trpljenja in smrti Kristusove 2 m visok železni križ z napisom: »Kristus Kralj.« — Meseca marca je umrl v Durbanu (v južni Afriki) vladar vseh Zulukaf-

rov Salomon Dinizulu. Ni bil katoličan ter tudi ni bil naklonjen krščanstvu. Ko se je pred leti protestantovsko poročil, je obljubil, da bo zadržal samo to ženo, s katero se je poročil, drugih 40 pa odpustil. Kako je svojo obljubo držal, se vidi iz tega, ker je ob smrti imel 200 žen. Deseti del njegovih podanikov je krščanske vere.

Kronika požarov na Dravskem polju.

Dravsko polje je zadnji čas kakor zakleto. Dan za dnevno uničuje požar za požarom lepe domove, ne oziraje se niti na reveže. Skoraj ni dneva, ko ne bi morali zapisati v kroniko: požar tu, požar tam. Kdo neki neti s tako satansko strastjo dnevno, komu je toliko do nesreče ubogega trpina?

Samo v aprilu je bilo letos toliko požarov, kolikor pred 10 leti niti v enem letu. Verjetno je, da bo sicer to število na jesen in zimo padlo, vendar le samo za spoznanje.

31. marca je pogorel v Trničah izdelovatelj poljedelskega orodja, predvsem vil, Blaž Kirbiš. Škoda občutna, vzrok zagoneten.

Dan na to na Ješenci posestnik Vođušek. Škoda srednja, vnele so se saje.

1. aprila sta pogorela v Hočah Franc Babič in Ivan Prelog. Pogorelo jima je vse, zato škoda ogromna, zavarovalnična nizka, vzrok nejasen.

Na Polskavi so imeli v sedmih dneh pet požarov:

27. marca pri Mesariču na Spodnji Polskavi. Požar uničil ne le poslopje, ampak tudi živež.

Isto noč je bilo žrtev ognja župnijsko poslopje na Gornji Polskavi. V nevarnosti je bilo tudi župnišče. Škoda ogromna, vzrok neznan.

31. marca je pogorel posestnik Franc Marčič. Škoda velika, vzrok neznan.

4. aprila pogorel Kovačič na Pokošah pri Gornji Polskavi. Vzrok nejasen.

5. aprila na Spodnji Polskavi pri Zafošniku. Vzrok neznan. Škoda krita.

11. aprila Ludvik Fric v Orehovi vasi. Vnele so se saje. Škoda ni krita z zavarovalnino.

14. aprila v Trničah Franc Cafuta. Vzrok neznan, škoda krita.

27. aprila pa je menda višek vseh požarov in sicer:

ob treh zjutraj v Hočah pri g. Grašiču. Škoda ogromna, vzrok očitno podtaknjen, ker v poslopju nihče ne stanuje.

Ob treh popoldne je zgorel na Pragerskem velik kompleks gozda. Drevje je popolnoma uničeno.

Ob osmih zvečer so v Školah pogoreli štirje posestniki: župan »Špeh«, Frluka in njuna soseda. Vzrok nepojasnjen, škoda nekrita.

Ob enajstih ponoči so pogoreli v Prepoljah: gg. Gregor, Dobnik, Gojčič ter Pulko. Vzrok nejasen, škoda deloma krita.

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominke! Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.